

کیهان

بهشت در برابر دوزخ دو خروجی از اعمال متضاد انسان در دنیا است؛ از همین‌رو از بهشت و دوزخ اعمال سخن گفته شده است. هر چند که سرای آخرت، از مخلوقات الهی همانند سرای دنیاست، اما افراسانی آن این است که بهشت و دوزخ هر کسی همان تمث‌ل اعمال در عالم برزخ و تجسم آنها در عالم آخرت است. پس بهشت و دوزخ هر کسی سازه اوست هر چند که این دو جایگاه متفاوت و متضاد به نوعی نمادهایی از وجه جلالی و اکرامی است؛ زیرا اگر در دنیا همه مظاهر اسمایی الهی به‌هم آمیخته است، اما سرای آخرت سرای جداسازی است (صافات، آیه ۲۱؛ دخان، آیه ۴۰، مرسلات، آیات ۱۳ و ۱۴) و به طوری که وجه جلالی در دوزخ خود را نشان می‌دهد و وجه اکرامی در بهشت، تجلی و ظهور می‌یابد.

بهشت دارای ویژگی‌هایی است که شناخت آن (مجمد، آیه ۶) می‌تواند انگیزه‌ای برای انسان در دنیا باشد تا برای آن سعی و تلاش کند و با ایمان و اعمال

ویژگی‌های بهشت‌های اخروی در قرآن

صلح، آن زمین اخروی را که «یعنان» یا زمین بابر و بی‌آب و غلغی است بحارالانوار، طبع اخوندی، ۷، ص: ۲۲۹) به سرزمینی آباد با همه امکانات تبدیل کند که سعادت مطلق و خیر مطلق و حیات مطلق ابدی را برایش رقم می‌زند.

البته در آموزه‌های قرآن و نیز تفاسیر تبیینی معصومان (ع) از بهشت تخی یا بهشت‌های اخروی اشاره نمی‌شود، بلکه برخی از آنها نظیر به بهشت‌های برزخی و مثالی است که انسان در سیر تکاملی خویش از آن می‌گذرد تا به بهشت ابدی اخروی جسمانی وارد شود. بهشت برزخی نوعی گذرگاه از عالم ماده دنیوی به سوی عالم جسمانی اخروی ابدی است.

نفس انسانی پس از «وفی» از سوی خدا زمر، آیه ۴۲)؛ همان‌گونه که پیش از آن از نشأتی گذر کرده تا به دنیا آمده، در ادامه پس از مرگ وارد نشأت دیگری می‌شود که عالم برزخ قبر و عالم آخرت، جزئی از این نشأت است. (واقعۀ، آیات ۶۰ تا ۶۲، مؤمنون، آیه ۱۰۰)

ویژگی بهشت‌های اخروی
سرای آخرت برای اهل بهشت، به‌گونه‌ای است که هر کسی دارای بهشت اختصاصی خویش است که سازه اوست. از همین‌رو، بی‌توان گفت که اگر از مشترکات در اصل بهشت بگذریم، به تعداد نفوس انسانی، بهشت هست زیا هرکسی براساس «شاکله»

یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های بهشت برای اهل آن، رسیدن به امنیت و امانی است که در آن شرایط به آرامش می‌رسند و هیچ‌گونه خوف و حزنی ندارند. بی‌گمان این امنیت بهشتیان به سبب اعمالی است که آنان در دنیا با ایمان و عمل صالح برای خویش ساخته‌اند. این اعمال صالح شامل اموری چون: انفاق، عبادت خدا و عوامل کسب تقوای الهی و مانند آنها است.

شخصیتی خویش بهشت‌می‌سازد که خروجی شاکله و عمل